

Пише: Милан Благојевић
уторак, 21 јануар 2020 04:29

Ових дана прилично незапажено је одржан један скуп у згради Народне скупштине Републике Српске, на којем се расправљало о потреби да се нормама њеног Кривичног законика од даље ерозије заштите њене уставне надлежности и само биће Српске.

Само захваљујући мојим пријатељима накнадно сам сазнао да је одржан тај скуп и да је у току прикупљање потписа грађана за подршку приједлогу законика о допунама Кривичног законика Републике Српске. Не знам какав ће бити исход те грађанске иницијативе, али без обзира на исход, осјећам потребу да још једном изложим моје виђење на који начин би то требало да буде учињено.

У суштини, то би требало да буду три нова кривична дјела. У њиховој основи је заштита уставног уређења Републике Српске, чији неизоставни дио су уставне надлежности Републике Српске, затим њен назив, као и уставноправни положај Републике Српске загарантован свим анексима Дејтонског мировног споразума као извора међународног права.

Уставни основ за предложене допуне је у Амандманима XXXII и LVIII Устава Републике Српске. У тачки 1. Амандмана LVIII Устава Републике Српске прописано је да Република уређује и обезбјеђује свој интегритет и уставни поредак, а управо уставне надлежности Српске, њен назив и уставноправни положај, који су у складу са Уставом БиХ и осталим анексима Дејтонског споразума, јесу саставни дио њеног уставног уређења и њеног уставног поретка, као пар ецелленце правних и општедруштвених вриједности. Сагласно томе, Република Српска има уставноправни основ да све своје уставне надлежности заштити и нормама свог Кривичног законика.

Допуна Кривичног закона као чин заштите уставног уређења Републике Српске

Пише: Милан Благојевић
уторак, 21 јануар 2020 04:29

